

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНЕНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ път въ седмицата: Сряда. Цѣната му е за година 6 лева, а за половинъ година 3 лева въ прѣдплата. За странство, за една година 10 зл. лева, а за половинъ година 5 зл. лева. За обявления на първата страница се плаща прѣдплатено по 15 ст. на дума. на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 3 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ г. Варна,

Единъ брой 15 стотинки.

Редакторъ: Божилъ Райновъ.

ПОЛИЦЕЙСКА ВЕСЕЛБА!!!

Българското Акционерно Дружество „ДРУЖБА“
въ Варна, прави ипотечни заеми съ лихва 10% и срокъ 10 години.

1—61—1

Съобщава се на г. г. акционеритъ на Българ. Винар. Дружество „ГРОЗДЪ“, че Общото извънредно събрание свикано за 24-й того въ 10 часа. прѣдъ объдъ, се отлага за 2 часа слѣдъ объдъ. сжщий день.

1—57—1

НЕКРОЛОГЪ

Съ сѣкрушено сърдце извѣстяваме всички роднини, приятели и познайници, че на 14 того, се помина отъ стомашна болестъ, на 50 год. възраст, незабравимий ни съпругъ, баща и дѣдо,

ЦАНЮ П. РАКАДЖИЕВЪ

като ни остави въ неутѣшими скърби.

Вѣчна му память.

гр. Търново, 16 Ноемврий 1896 г.

Съпруга: Ганка; дъщери: Ванела и Пенка; зетьови: Теодоръ Анастасовъ и Коло Ц. Луковъ; внуци: Стефанъ, Анастасъ, Василъ и Теодосий Т. Анастасови, Христо, Аспарухъ, Ганка и На дѣжда К. Лукови.

1—58—1

НЕКРОЛОГЪ

Съ душевно прискърбие извѣстяваме на роднини, приятели и познайници, че многообичний ми съпругъ

ИВАНЪ Т. КАНАЗИРСКИ

(Прѣславский Миротий Сждин)

слѣдъ три недѣлно тежко боледуване, прѣдаде Богу духъ на 14-й того въ найранната си 40 год. възраст.

г. Прѣславъ, 19 Ноемврий 1896 г.

Опечалената му сжпруга:

Теодора Ив. Каназирска.

1—59—1

Изборитѣ вчера въ цѣлото Княжество се извършихъ при извънреденъ порядъкъ и тишина. Никѣдъ не е имало сериозни безпорядѣци и за това, съ исклучение само на дѣв-три мѣста, избирателнитѣ бюра не сж имали нужда да искатъ каквато и да е военна или полицейска помощъ. На всѣкъдъ опозицията е вземала най-живо участие въ изборитѣ. Кандидатитѣ на Народната партия почти на всѣкъдъ сж избрани съ голѣмо болшинство, а числото на избранитѣ опозиционни кандидати не възлиза повече отъ 14—15 души, като се считатъ за такива и тѣзи, които не се знайтъ положително на коя партия принадлежатъ. Отъ Шебоветъ на опозицията никой не е избранъ.

Официално извѣстие.

Изборитѣ станяхъ свободни и таквизъ, каквито до сега не сж биле *никога*, па и на да ли ще бжджъ *никога*. Дворцовото министерство се радва и благодари извънмѣрно отъ резултата имъ. Народната полицейска партия тържествува, че кандидатитѣ ѝ навредъ почти сж избрани съ голѣмо болшинство. Опозицията е смазана — ни единъ отъ шебоветъ ѝ не е избранъ! И тѣй народната воля се изрази *наизпано и свободно*, споредъ желанието на Държавния Глава, безъ всѣкаква военна и полицейска намѣса! Подчинѣте се, граждани, на тая воля, която е върховния законъ въ страната ни! Така гласи официалното телеграф. извѣстие за резултата на изборитѣ! — Тѣй ли е наистина?

Да скръстемъ ли ржцъ съ клюмнѣта глава и да признаемъ ли, че варненскитѣ граждани *сжзнателно* повърхж сждбинитѣ народни на единъ брашнаръ Никола, на единъ празносжитаятъ, които цѣлата Варна да обиколжтъ, едва ли ще се намържтъ 10 души да имъ кажжтъ „добъръ день“?

Да признаемъ ли, че единъ крадецъ на вакуфитѣ, който ходи по нѣколко пжги на годината въ Стамбулъ съ секретни миссии, има пълното довѣрие на доблестнитѣ шумненски граждани за ржководение народнитѣ интереси?

Да признаемъ ли, че единъ катѣръ по рождение се ползува съ почетъ и уважение между едно земеделческо население, което не търпи и името му да се изговори, толкозъ повече, че го позна какъвъ „жуцъ конъ“ бѣше въ минжлата Камара?

Да признаемъ ли, че единъ случаенъ министъръ съ двукласно селско образование можа да пълни руссенскитѣ граждани да го избержтъ за свой народенъ прѣдставителъ т. е. да му повържтъ защитата на своитѣ и народни моралии, материални интереси, отъ които тоя избранникъ и понятие нма?... Нъ ний ще бждемъ така нескончаеми: върволицата е много дълга на върситѣ ни, които можемъ да отправимъ и къмъ Князь, и къмъ правителството и къмъ сжзнателнитѣ български граждани за станжлитѣ на 17 того депутатски избори.

Ние направо обявяваме, че считаме тия

избори за цѣлъ скандалъ въ конституционния ни животъ, за цѣло консерваторско безобразие, което не може се сравни съ най прѣфинената стамбуловщина.

Това не сж избори народни, а *полицейски*, станжли съ лъжи, заплашвания и насилия — то бѣше цѣла подигравка съ думитѣ „свободни избори!“ Кой български гражданинъ не видѣ, за нѣколко дни до изборитѣ, какъ полицията встжпи въ ролята на „моралното влиание“, какъ управители, началници, пристави, стражари и всѣкакъвъ родъ службашни не пѣкахж изъ населението да доказватъ на избирателитѣ, че другъ родъ избори у насъ не можжтъ да бжджтъ, освѣнъ таквизъ, каквито сж биле до сега т. е. съ шашки, войска и намѣса на полицейскитѣ агенти? Лъжа ли е това?

Ами въ деня на изборитѣ не видѣхме ли цѣлата полиция станжла на кракъ, войската раздвижена и чиновници побѣснели, като че живота имъ се прѣкрятыва, въ случай че полицейския кандидатъ изгуби избора, да се хвърлжтъ върху избирателитѣ да имъ грабжтъ и кжсатъ бюлетинитѣ? Не видѣхме ли какъ входжтъ на изборното мѣсто се охраняваше съ стражари, въоржжени въ пълна боева амуниция, какъ такива сжщо ходжж изъ улицитѣ, като че бѣше обявено военно положение? Не видѣхме ли каква сганъ отъ пнени цигани, хамали и гладници за служби се водеше къмъ урнитѣ отъ правителственнитѣ агенти, неутвърденитѣ общински кметове и всѣкакви други услужливци, които иматъ личенъ интересъ да бжджтъ добрѣ съ властѣта за минжли грѣхове?

Нека се радва кой ще на такива избори, нъ ний не можемъ прѣклони глава на такава псевдонародна воля, на такива чисто полицейски избори! *Халалъ* струваме тия полицейски избраници на Князѣтъ и на Правителството му! Съ такива „народни избраници“ нма да отидемъ на далечъ!...

Комедията се изигра!

Многоочаквания день — 17 Ноемврий 1896 — минж, комедията се изигра — *изборитѣ* за *народни* прѣдставители на IX обикновено народно събрание се извършихъ. Общия резултатъ е извѣстенъ: той донесе тържество на консерваторщината и тоя резултатъ никого не изненада; напротивъ, той оправда напълно прѣдричанията на опозиционния печатъ. И наистина, щѣше да бжде чудо на чудесата, ако нагласенитѣ *избори* на 17 Ноември ни сподобехъ съ мнозинство отъ опозиционни народни прѣдставители! Естествено, послѣдствията не можжтъ да противорѣжжтъ на своитѣ причини. Ако *прѣди изборитѣ* правителството се порицаваше само за едни замисли, само за едни прѣготовителни дѣйствия, сега, *слѣдъ изборитѣ* укорѣтъ е за извършенно

дѣло. Това дѣло признаци на злодѣе нѣма думи, съ които на подземната игра родъ. Тая игра е недексъ. Тя се води въ всички цѣли, за лични блага или нѣколцина паразити. — Както лодѣяние въ общо, така и това по избор на безчестната белгийщина трѣбва да се обсъжда не само съ ония обстоятелства, които го съпровождатъ, но още и съ ония, които сж го прѣдшествували. А какви сж тия обстоятелства, ние ги виждаме около насъ: това е дѣятелността на консерваторската администрация и полиция, и въ столицата, и въ провинциите. Дѣятелността се отпраща съ една грѣскава бързина, съ строга послѣдователност, съ свирѣпостъта на алчния властолюбецъ и съ началенъ моментъ отъ датата на указа за разтурянето VIII обикн. нар. събрание. Злодѣйския характеръ на избирателното дѣло отъ 17 Ноемврий 1896 е безспоренъ; може да го оспорва само окапалата фанариотска натура на чорбаджията-консерваторъ. Цѣла папачъ отъ административни и полицейски актьори, ръководени и управлявани отъ нѣколцина паразити разиграхъ и съ успѣхъ изиграхъ замислената комедия. Незаслѣпени отъ властъ граждани стига да метне единъ погледъ върху дѣйствиата на всичко властующе отъ 10 Октомври 1896 и даже по-отрано, па до 17 Ноемврий 1896 включително, за да се убѣди въ горчивата истина, че правителството прѣдприе и извърши походъ съ най гнусни срѣдства за изгрѣгване изъ рѣцѣтъ на българския гражданинъ необходимото пълномощие за право на властвование. Описанието на тоя походъ е немислимо за тѣснитѣ колонии на единъ седмиченъ вѣстникъ; за това ние ще се ограничимъ съ бѣгло посочване само на нѣкои факти. Нѣма да описваме Варненските избори, въ които властующата белгийщина имаше *възрзани въ кѣрия*: 1) 300—400 гласове отъ гжжви—тия вѣчни хюкюматчи—и 2) около 7-800 хамалски, метачески, пожарни-карски и пр. гласове и гдѣто тя, белгийщината, пакъ се видѣ въ необходимостъ отъ *агитации съ капиталитѣ на земледѣлческитѣ касси*, лично чръзъ земледѣлческитѣ касниери; гдѣто разни прѣоблѣвени служащи тайно застрашавахъ избирателя; гдѣто организирана шайка отъ прѣоблѣвени градски агенти явно бияхъ и гонехъ измѣжду избирателитѣ оппозиционнитѣ агитатори; гдѣто нечестнитѣ агитатори водѣхъ къмъ урнитѣ подкупенитѣ избиратели да гласуватъ по нѣколко пѣти. Нѣ не е ли жлъчна подигравка съ священното избирателно право да се разгонватъ избирателитѣ съ войнишкия камшикъ, както що е на примѣръ въ Севлиево, и по такъвъ начинъ да се фалшифицира избирателната воля на гражданина? Не е ли жестока насмѣшка на коварнитѣ прѣдставители на *моралното влияние* надъ господарската воля на избиратели, когато сабята на войника-конникъ е обнажена въ момента на избора при самитѣ урни, надъ главата на поднасящия свойтъ бюлетинъ съзнателенъ гражданинъ, съ безчестната цѣль да му се попрѣчи да гласоподава, за да се фалшифицира народното пълномощие, както що е било въ столицата на 17 Ноемврий, прѣдъ очитѣ на *Оля*, който съ височайши актове призоваваше гласътъ народенъ? Питаме тебъ, фалшивий Беглиецо, тия актове не съставляватъ ли нечуто политическо злодѣяние? Ами защо въ Ст.-Загора и Търново-Сейментъ властующата папачъ, като прѣдъ дѣла несполука, попрѣчила на избора?

Въ Белгия това ли считатъ „Законностъ“ и „Свобода“? Нѣ защо ли ви питаме? Забравили сме, че понятията срамъ и съвѣсть отдавна сж заличени отъ вашия словарь. Ако епохата на Стамбуловщината, съ своето *вжтршино убѣждение* се отличава съ бруталностъ и суровостъ, тя не бѣше лишена поне отъ откровеностъ и носѣше отпечатъка на явния абсолютизмъ; тая обаче на фалшивата белгийщина, съ своето *морално влияние* проглушава свѣтътъ съ думи за „свободата и законността“, а съ подли тайнствени дѣла йезуитски узурпира политическитѣ права на гражданина, и въ общия резултатъ пакъ абсолютизма царува надъ свободата и законността.

Четирмата оппозиционни водители, имайки прѣдъ видъ помрачената съвѣсть на г-на Сто-

бе си всички
ния словарь
опредѣление
за цѣль на
никой ко-
би егоисти-
къ или нѣ-
лодѣяние въ-
на безчестната

илова, съ минжли политически подвизи, като *Стамбулово другарство, свѣщогасение, закони за печати* и пр. и пр., справедливо поискаха неговото замѣняване прѣзъ врѣме на изборитѣ съ честенъ и безпристрастенъ управител; обаче гласътъ на народа и тоя пѣтъ не се послуша. Какво да се прави, когато има различни хора на тоя свѣтъ. Така, на примѣръ, идеалътъ на *никой* си е да туря подъ краката си интереситѣ на цѣль народъ за утоление на своята алчностъ; че историята била безпристрастенъ съдия, че щѣла немилостиво да ги осъди—това за таква хора нищо не значи. Има на примѣръ хора съ вкусътъ да оставятъ не само на потомството, но и на съврѣменното поколѣние спомъни само за проклетия.

И така, на 17 Ноемврий 1896 год. консерваторската мечта се замѣни съ дѣйствителността. Скоро ще чуемъ че се отварятъ вратата на свѣщенната ограда, за да навлѣзжтъ *полицейскитѣ избраници* и да викатъ: „тука“ „прието!“ „урра!“... И тогазъ... *тежко* на Kulturtreger-a!, горко на Мендеръ банкъ... А ти Български народе, ликуй и весели се!!..

Прѣдъ изборитѣ въ г. Балчикъ (Бѣлѣжски отъ Б. Р.).

На 16 того, Сѣббота, часа по 3—4 стигнахъ въ Балчикъ, гдѣто бѣхъ поканенъ отъ избирателния комитетъ да развѣжъ нѣкои точки отъ програмата си и да се срѣснѣ съ избирателитѣ отъ околнѣта, които би пожелали да ме запитатъ и освѣтъжтъ съ нѣкои въпроси. Избир. комитетъ опредѣлилъ мѣсто за общото събрание училищния дворъ, като за това извѣститъ и властѣта прѣди 24 часа, съгласно едно распоряждане отъ минѣлия режимъ. Съ най-интелигентнитѣ и почетни граждани явяваме се на мѣстото, гдѣто за малко врѣме стекохъ се до 200—300 души, съ калпакли, повечето отъ селата. Тѣмко когато си мислѣхъ за кои въпроси да спмена подъ редъ и въ какъвъ обемъ да ги развѣжъ, ето че се испрѣчва отъ прѣдъми единъ старши стражаръ Матеевъ и ми *забравява въ името на закона да не казвамъ „Слове“*. — „Не признавамъ твоя законъ. Махни се отъ очитѣ мн. Състави си полицейския актъ и повече нищо“. Щомъ това изговорихъ азъ бѣхъ заобиколенъ съ петима други полиц. стражари и заставенъ на сила да не говоря на избирателитѣ си. Тукъ мнозина отъ присѣдъвающитѣ искахъ да си послужатъ съ речентата на стамбулския скитникъ, нѣ една моя дума, че полицията е длѣжна да присѣдѣства въ всички открити събрания, че тя неспѣнява строго заповѣдитѣ на началството си и т. п. т. всички се въспрѣхъ. Ний слѣдов. държахме политическата си рѣчь прѣдъ избирателитѣ за назначението на полицията, нейнитѣ права и длѣжности спрямо граждани, които сж противни на правит. кандидатъ и открито подържатъ оппозиционния и най-сѣгне какъ се наказватъ полицейскитѣ за прѣвѣщение на длѣжноститѣ си или при узурпиране правата на данъкоплатеца. Полицейскитѣ стражари ме слушахъ съ блѣдни лица и растрѣперани. Като се распрѣскахме, сами си говорихъ и на познатитѣ си се оплаквали, че нѣтъ незнахъли какво да правятъ и кого да слушатъ.

Събранieto ни не се състоя. Азъ раздадохъ печатнитѣ си възвания и помолихъ избирателитѣ си съ внимание да ги прочетжтъ. Потеглямъ за хотела и всички присѣдѣвающи съ мене вървѣжтъ. Това, види се, не се харесваше на полицията, — или по-добъръ на противникитѣ ми, които заповѣдвахъ и си служехъ съ полицията, — и единъ отъ полицейскитѣ стражари се адресира къмъ мене „да *распрѣсна тѣлцата* (?)“. Разбира се, че го искахъхъ и грѣмогласно му обявихъ, че това сж моитѣ свадбари, които утрѣ ще ме вѣнчаватъ. Полицейскитѣ захванжхъ да дърпатъ за кожуситѣ хората и съ шанитѣ си да ги врѣщатъ отъ тържественното шествие. Скандалъ никакъвъ, макаръ и всички други провокаторски маниери на правителст. агенти да го търсѣхъ, за да иматъ отъ послѣ основание за побой и арестування. Врѣмето заросо и ний трѣбваше да се распрѣстнемъ по кафенетата и кръчмитѣ. Азъ съ нѣколко души си отидохъ направо въ хотела на Никола Костовъ. Часътъ е 6 1/2. Азъ стоѣ въ залата съ нѣколко свои познати, между които бѣше и съученика ми отъ Габровъ, училце Андрей Коевъ, съ когото не бѣхъ се виждалъ отъ 20 години. Разговора ни бѣше за безобразията на полицията, която по тоя начинъ иска да оплаши избирателитѣ за утрѣ и всѣкой отъ насъ свѣтъваше да се обхождаме мирно-тихо и да не даваме най-малкия поводъ на повилѣната властъ да прави произволи и насилия. Ни-

какво черпанне. На масата ни нѣма даже и огънь за цигаритѣ. Ето че се прѣбиратъ единъ по единъ селскитѣ избиратели, които сж се установили на хотела, както и градскитѣ, които освободени отъ дневната работа, искатъ да прѣкаратъ врѣмето си въ разговоръ, па, може би, и да се научатъ нѣщо за сѣтрѣшния изборъ. Всѣкой си влизаше мирно и безъ шумъ гледаше да се сложи нѣкъдѣ, за да не разваля разговора, който общо се водѣше между присѣдѣвающитѣ. Така въ едно кѣсо врѣме, за 1/2 часъ, залата се напълни, щото нѣмаше мѣсто и хората бѣхъ принудени да стоѣжтъ прави единъ до другъ като въ черкова. Повечето отъ събранитѣ сж земледѣлци. Азъ почнахъ разговора тихо и разбрапо за всѣкиго. Говорѣхъ за длѣжноститѣ на единъ Народенъ Прѣдставител-оппозиционеръ, прѣдлагахъ имъ услугитѣ си да изуча нуждитѣ и неволитѣ на нашия земледѣлецъ и распрѣсвахъ всички клюки, които н. д. околийския началникъ прѣскалъ за мене въ агитационната си обиколка. „Азъ ще дамъ подъ еждъ околийския началникъ и ще го питамъ, за това ли му се плащатъ толкова пари на мѣсеца, да се бърка въ работитѣ на избирателитѣ и да си служи съ таква мерски средства, като, че щѣлъ съмъ да затвори черквитѣ, да дѣлѣ женигъ, да бияхъ гражданитѣ, да прѣдавамъ България и други такива Милковски дивотни.“ Забѣлѣжихъ, че въ залата захванъ да става тъмно и не съгледахъ веднага, че всички лампи бѣхъ изгасени освѣтъ тая, която бѣше провѣсена верѣдъмасата ни. Влизъ за стражара № 18 и заповѣдва на слугата да изгаси и тая лампа. Никой нищо не казва. Всички стоѣжтъ усмихнато и чакатъ да видѣжтъ какъ ще останѣтъ въ тъмнината толкова хора. Момчето се качва на стола, свива лампата и се готви да духа. „Стоѣ!“ извикахъ, говеда ли считашъ мющеритѣ на господаря си, та ги оставяшъ въ тъмнината! Или викай чербаджията си!“ Момчето ме послуша, слѣзе отъ стола, макаръ и поменатия стражаринъ, да го дърпаше за рѣката, за да изгаси лампата. — „Виждате ли, какви беззакония прави полицията? Отъ тука разберете какви избори ще имаме утрѣ и защо се желае толкова много да излѣзе отъ кутинитѣ полицейския кандидатъ. — „А бе, господине, то го разбрахме, че напуста сте трепели пѣти, ама и тѣ ще ни видѣжтъ още веднашъ да додемъ на избора. Когито работата е била зорламъ, нека си го назначатъ“

Стражара захванъ да блѣска стоящитѣ прави и да вика на селенитѣ, да не глѣдали въ очитѣ. Смѣхъ всеобщъ. Азъ нѣколко пѣти забѣлѣжихъ на стражара да си отиде и неспѣлни длѣжността т. е. да си състави акта за нарушение приказа на окол. началникъ, съ които заповѣдвалъ, всички кръчми въ града да бѣдѣжтъ затворени отъ 7 часа, подиръ обѣдъ, до 7 часа сугринѣта на 17 того, подиръ обѣдъ.

Слѣдва.

ИЗЪ ЧУДНИЯ ПЕЧАТЪ.

Телеграфиратъ отъ София на Парижския вѣстникъ „Temps“ (Врѣме):

„Счита се днесъ за положително, че вслѣдствие прѣговоритѣ, водени посредствомъ Русския Дипломатически агентъ въ София г. Чариковъ мѣжду Руссия и България, Князь Фердинандъ приема общата амнистия за Българскитѣ офицери, които сж избѣгали въ Руссия по поводъ детрониранието на Князь Батембергъ и прѣзъ управлението на Стамбулова. Всичкитѣ тѣзи офицери, числото на които възлиза на около 60 души, ще можжтъ не само да се върнѣжтъ въ България, но и да постѣпватъ изново въ Българската войска!! (Сега вече не можжтъ нищо да кажжтъ, защото изборитѣ сж били свободни. Народа е съ консерваторитѣ. Б. Р.) подъ условие, щото прѣкарната имъ въ Русската войска служба се взема прѣдъ видъ въ отношението на пенсията!! Само Бендеревъ, Груевъ и Димитриевъ, които сж участвували въ военнитѣ съзаклятия срѣщу Княза не ще можжтъ да постѣпжтъ въ радовѣтъ на войската. (Горкитѣ!! б. р.).

— София, 17 Ноемврий. Княза прие оставката на военный министръ г. Полковникъ Петровъ, а на негово мѣсто за врѣменно управляющъ Военното Министерство се назнача Началника на Генералний Щабъ г. Полковникъ Ивановъ. Всичкитѣ министри сж избрани въ депутатскитѣ избори на 17 того, (защо не, когато Бобчевски се избра. б. р.), когато всичкитѣ шефове на оппозицията сж пропаднали!! (Какво ще каже иначе свободни избори? б. р.). Оппозицията щема въ прѣдстоящото IX Обикновено Народно Събрание най-много петата частъ на Депутатитѣ.

— Цариградъ. Утвърдението на избора на Арменския Патриархъ се счита за положително. Утвърява се, че Руското Правителство се отправило до Високата Порга съ нота, щото Дарданелският проходъ да биде свободенъ за Руските военни параходи. Върва се, че Султана ще удовлетвори това искание на Русия.

— Нишгътъ отъ Берлинъ: Въпреки опроверженията, които сж последвали тия дни, едно споразумение между Англия и Русия се счита за положително. Условиата били следующият: 1) Руското Правителство се отказва отъ да защитава Френските интереси въ Египетъ, като остава Англия свободна въ дѣйствиата си въ нежъ страна; 2) Английското Правителство се отказва отъ проекта да наложи на Турция Европейския Икономически Контролъ, при това остава Русия свободна въ дѣйствиата си къмъ Босфора, Цариградъ и Дарданелитъ; 3) Русия се остава тоже въ пълна свобода да окупира Арменските провинции въ Турската Мала Азия и да ги присъедини къмъ територията си; 4) Русия ще има право безпрѣпятствено да изяви претенции на протекторатъ върху Корея и да отблъсне ония на Япония; 5) Отъ друга страна и за компенсация Балканския Полуостровъ влиза за сега въ кръга на дѣйствиата и интереситъ на Австрия, за която цѣль се внушило на Сръбския Кралъ да направи извъсното поствѣствие въ Виена, на Българския Князь да се помири изново съ Австрийското Правителство и дворятъ на Абсбургитъ и на Гръцкия Кралъ да се доближи до Австрийската политика. Всичките тия Държавни Глави изпълнихъ въ точностъ възложената имъ отъ Русия мисия, като всѣкой единъ отъ тяхъ посети Австрийската столица.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

ВЪТРЕШНИ.

Въ редакцията ни се получи за свѣденіе прѣписъ отъ анонимното писмо, адресовано до г-на прокурора, за дѣто стражара *Юрданъ Стояновъ* прѣкрилъ конокрадеца Косю Минчевъ въ с. Карахюсейинъ за 5 наполеона. Въгодаримъ на почтения, непознатъ намъ, Карахюсейинский селянинъ и молимъ прокурорския надзоръ да обръща особено внимание къмъ анонимнитѣ писма на селянитѣ, въ които сѣ ще намѣри „отъ крило перце“. Мѣстния Околийский Началникъ ужъ взелъ бѢлѢжка отъ донесеното по тоя случай, нъ всичко останкло безъ послѣдствие до сега. Да не би поговорката: „гарванъ гарвану очи не вади“ да си има мѣстото тука? Знаемъ ли?...

— Имаме свѣдѣния, че почти на всѣкадъ полицейскитъ и общински агенти заплашвали на 17 того избирателитѣ. Понеже това тѣхно дѣйствиѣ е прѣстѣпно, поканваме всички избиратели да подадѣтъ молба на прокурора противъ подобни агенти и нека бждѣтъ увѣрени, че закона наказва и „нашитѣ“. Не трѣбва да бждемъ малодушни и страхливи, когато самия Законъ ни защитава и помага!

— *Полицейскитъ буйствующи шайки.* Слѣдъшаватъ ни отъ г. Добричъ, че въ недѣля вечерята за гражданитѣ биле суспендирани всѣкакви закони: царството било на шайкаджинитѣ и чомагашитѣ. Ето ви единъ отъ многото случаи: Г-жата на бившия помощникъ Кмета стои на портитѣ си и очаква мъжа си съ нетѣрпѣние, който билъ отишълъ да гласоподава. Прѣзъ това врѣме минаватъ гбргорбашинитѣ и се загледали въ кжщата, безъ да имъ проговори нѣкой нѣщо отъ стоящитѣ на *хората* жени и дѣца. Вечерята, като по указание (разбира се Р.), шайката напада кжщата на помощникъ Кмета и показва безобразията си. Въ дворятъ обаче имало двѣ кжщи: едната гдѣто живѣлъ ступанина-оппозиционеръ, другата, държана подъ наемъ отъ едно семейство на изгорѣлитѣ Котленци. Шайката, — безъ да държи смѣтка, кой кждѣ живѣе — захваща да чуши прозорцитѣ на лѣвата кжща въ двора т. е. на нещастното Котленско семейство, което въ това врѣме вечерило. Парчета отъ стѣклата хвърчели изъ гребата и всички отъ домашинитѣ останкли исплашени, като че нѣкое турско кланѣ започва слѣдъ консерваторската

побѣда. На майката припада и до сега лежи въ постеля безнадежно.

Б. Р. Даскалъ Димитре, мисли какво правинѣ, защото свѣтътъ е колело: утрѣ като се вѣзвие, не се знае, гдѣ можешъ се намѣри. Вратата на драггольника винаги сж отворени за злосторницитѣ. Тогава, и Стоиловъ не може ти помогна. За всички безобразия станжли прѣзъ врѣме на изборитѣ, държимъ тебѣ отговоренъ. Ще дойде Видов-денъ.

— Най-тежкото нѣщо за гражданина въ минклія режимъ бѣхъ полицейскитѣ стражари. Слѣдъ 18 Май 1894 год. мнозина отъ тѣхъ бѣхъ се исплашили да не ги уволнятъ или отдаватъ подъ сждѣтъ за извършенитѣ отъ тѣхъ свирѣни варварства и безакония. Обаче „свободолюбивия“ министръ Стоиловъ си послужи съ тѣхъ, като съ опитни ученици, да гази свѣщи, да прави избори и да уякчава партията си. Въ падвечернето на прѣдставителскитѣ избори, като че нѣкой прѣшепна на тия крѣвници да проявятъ искусството си по терроризиране гражданитѣ, ако искатъ да бждѣтъ задържени на службата и спасени отъ всѣкаквъ сждѣ, което и извършихъ въ деня на изборитѣ, безъ всѣкакви прѣдписания и указания. Канимъ БѢл. граждани да си запишѣтъ имената на всички побойници-стражари, за да си получатъ наградата, когато му дойде врѣмето.

— Софийскитѣ вѣстници сж пълни съ оплаквания противъ мѣрклитѣ, които е взело правителството по изборитѣ. Асла изборитѣ сж произведохъ така свободни, както и до сега. Нека се радватъ консерваторитѣ, че полицията е побѣдила гражданитѣ.

— Съединиститѣ сега ставатъ опаска на Стоилова, защото иматъ само 36 души депутати. Въ случай на истирване отъ кабинета, около 15—16 души безхарактерни съединисти ще си останѣтъ консерватори, а останклитѣ ще се присѣдинятъ къмъ оппозицията и единъ чистъ консервативенъ кабинетъ въ таквъ случай ще има оппозиция въ това събрание около 40 души.

— Добричския Окол. Началникъ Гуневъ и помощника му Стояновъ страшно се отличили въ врѣмѣ на изборитѣ. Тѣ извършили такива прѣстѣпления, щото ако сж пазѣтъ у насъ законитѣ, до сега трѣбваше да бждѣтъ въ драггольника. Ще дойде пакъ тоя денъ. Въ идущия брой ще опишемъ станжлатѣ безакония прѣзъ тия избори.

— Варнен. Окржгъ даде единъ Радославистъ, г. Якимъ Видова, който се избра отъ Ново-Селската Околия. Правителствения кандидатъ се ималъ толкова за сигоръ, щото си билъ поржчалъ и депутатски карточкѣ.

Когато се редеше настоящето узнахме, че Постоянната комисия провъзгласила г. Вълканова за Народенъ Прѣдставителъ. Ще се повърнемъ.

М Ъ С Т Н И.

Да се увѣрѣтъ и Томовцитѣ, че въ Варна, чрѣзъ правителствения избори било на 1 Септемврий, било на 17 Ноемврий, не е изразена истинската народна воля, навеждаме имъ за доказателство следующето: защо Янко Славчевъ и Георги Ноевъ на 11 Септемврий, въ общинскитѣ избори, като бѣхъ правителствени кандидати, получили по 1600—1700 гласа, а на 17 Ноемврий, като правителствени кандидати, получили по 20—86 гласа? Увѣрени сме, че всѣки ще отговори на тоя въпросъ: защото властта употреби моралното си и материално влияние за своитѣ кандидати. Слѣдователно и тия лица, които се избрахъ на 17-й, като депутати отъ Варна, ако полицията не работеше за тѣхъ, така както направи съ Славчева и Ноева, не ще съмнѣние, щѣхъ да останѣтъ съ по 50—100 гласа. Ето ти народната воля!

— Шаранковия питомѣкъ срѣщо изборитѣ излѣзалъ съ възвание къмъ политическитѣ си приятели(?) въ гр. Варна и Околията(?) и знайте ли какъ плаче и се моли на избирателитѣ? — Четѣте: „*Всѣко раздѣление на насъ либералитѣ-демократи, не съмнѣнно, намалява шанса за сполука на наши листи; толкозъ по-вѣроятно е токо що казаното, като за зла честъ, неможимъ тука въ Варна да излѣземъ всички честни(?)*

оппозиционери съ една обща листа“. Виждѣ му умѣтъ, че му кронюляѣ, казва поговорката ни. Това и Бай Ганю Балканский небѣ се осмѣлил да направи! Всѣкой другъ въ града ни може да говори за политически приятели и съмишленици, нъ не и г-нъ Кръстю Мирский, който е познатъ по политическитѣ си убѣждения, като человекъ — „не слади не блажи, салтъ физически тежи“. Ний не желаемъ да влизаме въ расправни съ такива опортюнистѣ, а зарегиствуваме печатното възвание къмъ писмото на Шаранкова внукъ, съ което той отричаше да е правилъ визита на новия си идолъ въ Черната-Джамия.

— Въ идущия брой ще споменемъ всичкитѣ безакония извършени отъ полицията по Варненскитѣ избори, чрѣзъ които се истрѣгна на сила волята народна отъ прихѣтствующитѣ избиратели и какъ се пустяхъ толкова бюлетини въ кутинитѣ.

— На 18-й того старитѣ и нови консерватори бѣхъ поканени на гуляй за побѣдата въ кафенето на Ангелъ Славовъ, кждѣто цѣль денъ имъ свирѣше музиката. Слѣдъ като си попѣли, повикали фотографа и се фотографирали. Обстановката имъ е много интересна. На срѣдата стои Венедиктъ Поповъ, съ сини очидѣ, отъ дѣсната му страна — Симеонъ Киряковъ, отъ лѣвата — кмета; задъ Симеона — ново. Избрания депутатъ Енчевъ, а задъ кмета — Х. Маринджика, на когото стои облягнатъ Бобчевски и т. н. Желателно е стѣклото да се запази, та като доде Видовъ-денъ, да може да се извадѣтъ за продаѣтъ тия портрети между гражданитѣ.

— Научаваме се, че общинското ни управление е водило тайно прѣговоритѣ за 4 милионния общински заемъ. При това положение, въ което се намира общината ни, ние сме увѣрени, че нѣма никое кредитно учреждение да отпусне искания заемъ. Асла много добръ ще стане за града ни, ако не отпуснатъ искания заемъ. Неможе да се види хаиръ отъ едни пари, които ще се израсходватъ отъ разни Ноевци, Мирославовци, Османовци и др. Вижте, публикувания въ последния брой на общ. вѣстникъ, актъ за ревизиране общинската касса Ревизоритѣ сж: Георги Ноевъ, на когото имотитѣ сж продаватъ на публиченъ търгъ, Османъ ефенди — единъ демиржия съ 60 пари капиталъ и К. Мирославовъ — зайкоджия. Е за Бога подъ таквъ контролъ може ли се повѣри една сума отъ 4 милиона лева?

— Въ врѣме на изборитѣ полицейскитѣ агитатори много злоупотѣбяхъ съ избирателнитѣ списѣци. Около 500 гласа, допускаме, се пуснахъ въ кутинитѣ за лица, които не дойдохъ на избора. Една отъ причинитѣ на тия злоупотребления е, че не се напечатяхъ избирателнитѣ списѣци. По тоя поводъ, ние каниме г-на прокура при Вар. Окр. Сждѣ да вздѣри виновницитѣ, които закона е задѣлжилъ съ тая обязанность, и направи нуждното за наказанието имъ.

Къмъ Българския Народъ. ЧУЙ, ТИ, НАРОДЕ, Полицейската звѣрщина въ Пещера.

О! ти, окаяний народе! Ти, който имашъ нещастieto да видишъ, прѣзъ кѣсѣй ти политически животъ, много правителства и управления; ти, който има два княза, и който води една побѣдоносна война; ти, който изнесе на плещитѣ си една осѣмгодишна тирания, и, който види стрѣлбището въ Русе и бѣсилкитѣ въ София; да, ти, който видя много, ти обаче не видя това, което стана въ Пещера, ти не видя какъ тѣзи власти, за поддържанieto на ноято толкозъ кървавъ потъ се дава отъ оголянитъ ти пѣщици, какъ ти обърна Пещера на касапница, и касапница човѣшка! Батакъ! що остава той прѣдъ Пещера! Тамъ се сражаваха два народа — единъ за извоюване потѣжиканата му свобода, а другий — за запазване своето бѣжковно право, основано впрочемъ на силата нѣрвий. Обаче, знаете върху ли що става въ Пещера? Тамъ се води война между членовѣтъ на едни и сжицъ народъ, тамъ воюва властта съ народа! Но, защо казваме война! Войната разбира двѣ воюющѣ, при приблизително еднакви условия, страни, обаче, въ Пещера така ли е? Не, тамъ това нѣма, а има, че въоружената отъ глава до крака

полиция коли и бие мирното и беззащитно население. Отъ 7 того насамъ, отъ като наближихъ изборитъ, полицията е просто побѣсила, по кафенетата, по площадитъ, по улицитъ — еднакъвѣ тя бѣсѣй. Но и всичкий ъ този бѣсъ блѣднѣ прѣдъ това, що Пещерци видѣхъ тая нощъ; тази нощъ бѣ ни повече, ни по малко отъ Вартоломѣевската нощъ. Тукашната полиция, като се видѣла недостатъчна за да извърши този подвигъ, тя поискала поддръпленіе отъ Т. Пазарджакъ. И тутакси съ пристиганіето на това поддръпленіе, къмъ 7 часа вечерята, напива се до безумне — за да бѣде по храбра — изважда своитъ сабли и револвери, спуска се изъ улицитъ и кого гдѣ срѣщне коли и бие. Първата жертва бѣ едно няколко годишно дѣтенце. Почва се стрѣлбата и маханіето на саблитъ, като прѣдварително се рас. рѣдила да се **изгасѣтъ фенеритъ изъ улицитъ**. Въ единъ мигъ улицитъ почервеняха отъ кърви на **седѣмъ** души мирни проходящи около стражаритъ граждани, главитъ и рацѣтъ сѣ изсечени, отъ които на **четири** твърдѣ тешко, а бити до изгубване свѣсть — безброй. Стрѣлбата продължава, цѣлий градъ се туря на крака, камбанитъ загърмяватъ, народа се събира на площада, а храбрата полиция отстъпва, безъ да ѣхъ гони нѣкой, въ своята барикада — полицейскій домъ, за да очисти окръжаванитъ си сабли и револвери. „Що става?—Що става? — питатъ се гражданитъ, защо е тази касаница, защо сѣ тѣзи кърви?... Но, безгласнитъ жертви лѣжатъ на земята и дума не продумватъ...!

И, знаете ли, че всичко това се извърши безъ **всѣкакъвъ**, ама **положително безъ** всѣкакъвъ отъ страна на населението поводъ? Никой не би повѣрвалъ, че това безобразіе може да стане, обаче, факта си е фактъ.

Тежко ранени въ главата сѣ: *Ламбре Костадиновъ, Василъ Мариновъ, Дим. Заговъ*, а бити се саблитъ: *Д. Стайковъ, Д. Рѣковъ, К. Баранковъ, Ст. Петковъ, Таки Тодоровъ* и много други.

Всѣкой единъ отъ тѣхъ е билъ по отдѣлно опиталъ острилото на стражарскитъ сабли, защото всичкитъ по отдѣлно и въ разни врѣмена си сѣ отивали отъ чаршията у дома.

А знаете ли защо е всичко това? Знаете ли защо се коли и бие Пещерскій гражданинъ? — Затова, че той е твърдо рѣшенъ да поддържа не полицейскитъ кандидати, за народни прѣдставители, а свои хора, хора, които ще искатъ смѣтка отъ тѣхъ, които обхващатъ гори и планини, а вършатъ най голѣмитъ злумы, които тържественно прогласихъ свобода и законность, а вършихъ и вършатъ най голѣмитъ беззакония и оковахъ народа въ непоносими вериги.

Отъ като се е распуснала камарата, ето вече цѣлъ мѣсець, цѣлата полиция се е турила на кракъ да агитира, да не се избира за прѣдставителъ Михаилъ Такевъ, защото княза го нещѣлъ, защото и да се избирахъ, избора му щѣлъ да бѣде касиранъ; обаче, като видя тя, че това ѣ не помага, и че не ще може да прокара полицейскитъ кандидати: **Данаилъ Юруковъ и Стефанъ Консуловъ**, тя напуска „моралното влияние“, а се хваща за своята сабля и револверъ, бие, коли, кого гдѣ срѣщне, само и само да сплани, да стрѣсне народа.

На 7-й того вечерята, тя би и гони изъ улицитъ **седѣмъ** души граждани, които си стоехъ мирно въ кафенето; на 8-й того, сѣщо вечерята, тя би и гони оволю 30 души други граждани, които си мирно минавахъ по улицитъ, а на 10 того даде генералнето си сражение — облѣ Пещерскитъ улици съ крѣвъ.

Ето, това е свободата, която ни се обѣща отъ височината на Трона, по прѣдстоящитъ избори!

Ето съ какви срѣдства си служи правителството на княза Фердинанда за да произведе свободни избори!

Ето съ какъвъ народъ ще бѣдѣтъ избирани *Данаилъ Юруковъ и Стефанъ Консуловъ*, депутати отъ Пещерската околия!

Ето защо и Д. Юруковъ, е казалъ, че „тазъ година Пещерци щѣтъ не щѣтъ ще ме избиратъ“!

Е, Българскій народе, не ще ли още повѣрвашъ, че злото трѣбва да се искорени отъ самия му корень....?

Слѣдъ всичко това, що остава на Пещерци да правятъ? — Само едно: да се сплотятъ като единъ човѣкъ и съ общи сили да дадѣтъ на 17 того да се знае, че тѣ прѣдъ нищо нѣма да отстъпѣтъ, а ще си въ всякъ случай упражнятъ своето право — свободно да избѣрѣтъ за народенъ прѣдставители, когото обичатъ, а не когото властѣта имъ натрапва.

А на г. г. полицейскитъ кандидати ще кажемъ, че ако тѣ успѣятъ да бѣдѣтъ прокарани отъ полицията, то тѣхнитъ крѣвѣа ще почиватъ върху пролятата на 10 того вечерята крѣвъ на Пещерскитъ граждани.

Слѣдватъ 70 подписа.

ПОКАНА

Поканватъ се членовѣтъ на Варненското Македонско Дружество да присѣдствуватъ на общо събрание на 1 Декемврий н. г., часътъ 10 прѣди пладнѣ, въ училището „Св. Наума“, гдѣто настоятелството ще даде отчетъ за своята дѣятелность, и ще стане изборъ за ново настоятелство, тѣй като досегашното си дава оставката,

Гр. Варна, 22 Ноемврий 1896 год.

Отъ Настоятелството.

1—60—1

ДЕЗИНФЕКТОРЪ одобренъ отъ медицинскитъ съвѣтъ, като прѣдпазитель отъ прилѣпчиви болѣсти и за прѣчистването на въздуха въ стаитъ, складовѣтъ и нуждницитъ. Този материалъ се намира въ кутийка и *никога* не губи силата си. Намира се за продажъ въ книговезницата на Иванъ Прухникъ, въ Варна и струва само **единъ левъ**. За въ други градове на Княжеството да се адресиратъ до Г. Житомирски: Варна.

За порѣчка не по-малка отъ 10 кугин прави се 25% отстъпка.

5—47—5

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5192

На основание изпълнителния листъ № 434, издаденъ отъ II Варненскій Мировий Сѣдия, въ полза на Тодоръ Михайловъ отъ Варна, противъ Костадинъ Гановъ, обявявамъ че слѣдъ трикратното обнародване настоящето, ще произведѣ публична продажъ съгласно чл. 1021 и 1025 отъ граж. сѣдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти, които сѣ намиратъ въ землището на Ени-Кьой: Нива 9 дек. и 6 ара. Първа цѣна 29 лева. Нива 6 дек. 4 ара—19. Нива 7 дек. 9 ара—24. Нива 14 дек. 4 ара—43. Нива 9 дек.—39. Нива 6 дек. 6 ара—20. Нива 4 дек. 6 ара—14.

Желающитъ да ги купятъ нека се явятъ въ канцеларията на Приставството.

Варна, 7-й Ноемврий 1896 год.

П. Сѣд. Приставъ: **Кутевъ**.

3—51—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3126

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 2567 отъ 12-й Септемврий т. г., публикуванъ трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 236 отъ 25 й Октомврий, съ настоящето си обявявамъ на заинтересованитъ, че съгласно чл. чл. 1004, 1009, 1021, 1025 и 1038 отъ Гражданското Сѣдопроизводство публичната продажба на доуозначения недвижимъ имотъ ще почне отъ 10 й Ноемврий, ще продължава до 10-й Декемврий вечерята, часа до петъ и въ десетъ дневенъ срокъ съ право наддавание 5%, а именно: Единъ ханъ, находящъ се въ Варна, IV участъвъ, подъ № 1471, състоящъ отъ 4 стаи, една крѣпча, единъ катой и оборъ на единъ етажъ, построени на около 188 кв. метра, отъ камененъ, тухленъ и дървенъ материалъ, покрити съ мѣстни керемиди, съ дворъ около 181 кв. метра между съсѣди: Стойко Жековъ, Лазаръ Димитровъ, Злати Петровъ, Мадамъ Фрайндъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ. Помѣнѣтия ханъ е собственъ на Петръ К. Шипковъ. Продава се за издължение ипотечния заемъ къмъ Българската Наредна Банка Варненскій Клонъ, отъ 2460 лева златни и др. лихви и разноски. Първоначална цѣна 5000 лева. Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ, могатъ да преглеждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

Варна, 2-й Ноемврий 1896 г.

Пом. Сѣдебенъ Приставъ: **Н. Т. Новаковъ**.

3—52—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3123

Въ допълнение на обявлението ми № 2890 отъ 10-й Октомврий т. е., публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 236, отъ 25 й сѣщия мѣсець, съ настоящето си обявявамъ на интересующитъ се, че съгласно чл. чл. 1004, 1009, 1021, 1025 и 1038 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, публичната продажба на доуозначения недвижимъ имотъ ще почне отъ десетий, Ноемврий ще продължава 31 деня до де-

сетий Декемврий вечерята, часа до петъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право наддавание 5%, а именно: едно праздно мѣсто отъ 600 квадратни метра въ Варна, V участъкъ, между съсѣди: Андрей Анастасовъ, Василъ Николовъ, Лота Варбановъ, Божиловъ и пѣтъ. Първоначална цѣна 2500 лева. Помѣнѣното мѣсто е собственичество на Анаста Т. Попова. Продава се за издължение ипотечния заемъ къмъ Варнен. Банковъ Клонъ отъ 500 лева златни и др. лихви и разноски.

Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ, могатъ да преглеждатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Варна, 2 Ноемврий 1896 г.

Помощ. Сѣдебенъ Приставъ: **Н. Т. Новаковъ**.

3—53—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5578

За удовлетворение иска на Варненската Землед. Каса отъ Георги Ставревъ отъ Аджемлеръ по изпълнителния листъ № 683, издаденъ отъ Варнен. Мир. Сѣдия, обявявамъ, че слѣдъ трикратно обнародване настоящето, ще произведѣ публична продажъ съгласно чл. 1021 и 1025 отъ Град. Сѣдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти, които сѣ намиратъ въ землището на сѣщото село: къща. Първа цѣна 160 лева. Нива 6 дек. 4 ара—42. Нива 4 дек. 8 ара—32. Нива—31. Нива 6 дек. 4 ара—42. Нива 6 дек. 4 ара—42. Нива 6 дек. 4 ара—42 лева.

Желающитъ да ги купятъ нека се явятъ въ канцеларията ми.

Варна, 12-й Ноемврий 1896 г.

Пом. Сѣдебенъ Приставъ: **Кутевъ**.

3—54—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5577

За удовлетворение иска на Варненската Землед. Каса отъ Илия Стаматовъ изъ Гюнѣ-Аласъ по изпълнителния листъ № 3375, издаденъ отъ II Варненскій Мир. Сѣдия, обявявамъ, че слѣдъ трикратно обнародване настоящето, ще произведѣ публична продажъ съгласно чл. 1021 и 1025 отъ Град. Сѣдопроизводство, на слѣдующитъ отвѣтничови имоти, които сѣ намиратъ въ землището на сѣщото село: нива 4 дек. 1 аръ. Първа цѣна 16 лева. Нива 5 дек.—20. Нива 2 дек.—8. Лозяе 1 дек. 2 ара—42. Къща—50.

Желающитъ да ги купятъ, нека се явятъ въ канцеларията ми.

Варна, 12-й Ноемврий 1896 г.

Пом. Сѣдебенъ Приставъ: **Кутевъ**.

3—55—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3129.

Въ допълнение на обявлението № 2773 отъ 30 Септемврий т. г., публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 236 отъ 25 Октомврий т. г. съ настоящето си обявявамъ на интересующитъ се, че съгласно чл. чл. 1004, 1009, 1021, 1035 и 1038, отъ Гражданското Сѣдопроизводство, публичната продажба на доуозначения недвижими имоти ще почне отъ 26 Ноемврий, ще продължава 31 деня, до 26 Декемврий, въ като и 27 сѣ дни неприсѣствени ще се продължава до 28 сѣщия вечерята, часа до петъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право наддавание 5%, а именно: I) едно здание, № 121, отъ 4 стаи, на земята до тѣхъ фурна, построено отъ камѣкъ и тухли, покривъ керемиденъ; II) едно здание въ двора, неизмазано, безъ прозори и врати и тухли, покривъ сѣщия; III) едно здание, № 122, при сѣщия дворъ, двоетажно, отъ 6 стаи, два салона, построено отъ камѣкъ и тухли, покривъ керемиденъ, и IV) друго здание, № 123, отъ двѣ отдѣления—дюкани, постройка сѣща, находящи се въ Варна, V участъкъ, между съсѣди: Димитръ Червеновъ, Георги Костовъ и пѣтица. Първоначална цѣна 19000 л.

Помѣнѣтитъ имоти сѣ на Георги Ноевъ. Продаватъ се за издължение ипотечния заемъ къмъ Дружеството „Дружба“, състоящъ се отъ 12579 лева 25 ст. златни и други разноски.

Желающитъ да взематъ участие въ търгътъ, могатъ да преглеждатъ книгата по продажбата въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ.

Варна, 2 Ноемврий 1896 г.

3—56—3

П. Сѣд. Приставъ: **Н. Т. Новаковъ**.